

- 3) A második kérdésre adandó nemleges válasz esetén dönthet-e úgy a tagállam, hogy az említett irányelv II. fejezetének hatálya alá nem tartozó, további kötelező szolgáltatás nyújtásához nem kapcsolódik méltánytalan teher, amennyiben a vállalkozás az egyetemes szolgáltatási kötelezettséghez tartozó valamennyi szolgáltatásnyújtásból, és különösen azon szolgáltatások nyújtásából, amelyeket a vállalkozás az egyetemes szolgáltatási kötelezettség hiányában is nyújtott volna, összességében nyereségre tett szert?
- 4) Az Egyetemes szolgáltatási irányelv megtiltja-e a tagállamoknak olyan szabályok elfogadását, amelyek értelmében a kijelölt vállalkozásnak az említett irányelv II. fejezetében szabályozott, egyetemes szolgáltatási kötelezettségeihez kapcsolódó nettó költségeit a kérdéses szolgáltatásnyújtáshoz kapcsolódó valamennyi bevétel és kiadás különbségéként kell kiszámítani, beleértve azon bevételeket és kiadásokat is, amelyek a vállalkozásnál az egyetemes szolgáltatási kötelezettség hiányában is létrejöttek volna?
- 5) Amennyiben a szóban forgó nemzeti szabályok (lásd az 1–4. kérdést) olyan további kötelező szolgáltatásra is alkalmazandóak, amelyet nem csak Dániában, hanem Dániában és az EUMSZ II. melléklete értelmében tengerentúli országnak vagy területnek minősülő Grönlandon egyaránt nyújtani kell, érvényes-e az 1–4. kérdésre adandó válasz a kötelezettség Grönlandra vonatkozó részére is, amennyiben a dán hatóságok egy Dániában bejegyzett vállalkozás számára írnak elő kötelezettséget, és a vállalkozás nem végez egyéb tevékenységet Grönlandon?
- 6) Az 1–5. kérdésre adandó válaszok szempontjából milyen jelentősége van az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének és az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésének, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés 106. cikke (2) bekezdésének az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtásával megbízott egyes vállalkozások javára közszolgáltatás ellentételezése formájában nyújtott állami támogatásra való alkalmazásáról szóló, 2011. december 20-i bizottsági határozatnak ⁽²⁾?
- 7) Az 1–5. kérdésre adandó válaszok szempontjából milyen jelentősége van a többek között az Egyetemes szolgáltatási irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében, 3. cikkének (2) bekezdésében és (4), (18), (23) és (26) preambulumbekzdésében, valamint IV. mellékletének B. részében szereplő minimális versenytorzulás elvének?
- 8) Amennyiben az Egyetemes szolgáltatási irányelv rendelkezéseivel ellentétesek az 1., 2. és 4. kérdésben hivatkozott nemzeti szabályozások, e rendelkezések vagy korlátozások közvetlen hatállyal rendelkeznek-e?
- 9) Milyen különösebb tényezőket kell figyelembe venni annak értékelésekor, hogy a 3.17. pontban szereplő kérelmekre a nemzeti jogban megállapított határidő és annak alkalmazása összhangban van-e a jóhiszemű együttműködés, egyenértékűség és tényleges érvényesülés uniós jogi elvével?

⁽¹⁾ HL L 108., 51. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet 29. kötet 367. o.

⁽²⁾ HL 2012. L 7., 3. o.

A Consiglio di Stato (Olaszország) által 2015. július 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Maria Cristina Elisabetta Ornano kontra Ministero della Giustizia, Direzione Generale dei Magistrati del Ministero

(C-335/15. sz. ügy)

(2015/C 294/53)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Consiglio di Stato

Az alapeljárás felei

Felperes: Maria Cristina Elisabetta Ornano

Alperes: Ministero della Giustizia, Direzione Generale dei Magistrati del Ministero

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Ellentétes-e az 1992. október 19-i 92/85/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 11. cikke (1) bekezdésének 1. pontjával, (2) bekezdésének b) pontjával, (3) bekezdésével, illetve ezen irányelv utolsó két preambulumbekkezdésével, valamint az EUMSZ 157. cikk (korábbi EK 141. cikk) (1), (2) és (4) bekezdésével; az EUMSZ 158. cikkel (korábbi EK 142. cikk), amely előírja, hogy „a tagállamok törekednek arra, hogy fenntartsák a fizetett szabadságra vonatkozó szabályozási rendszerek fennálló egyenértékűségét”; a 2006/54 irányelv együttesen alkalmazott 2. cikke (2) bekezdésének c) pontjával és 14. cikke (1) bekezdésének c) pontjával, valamint a 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ 15. cikkével, (23) és (24) preambulumbekkezdésével, és végül az Európai Unió Alapjogi Chartájával (2000/C 364/01) az olyan nemzeti szabályozás, amely az 1981. február 19-i 27. sz. törvény 3. cikke első bekezdésének a 2004. december 30-i 311. sz. törvény 1. cikkének (325) bekezdésével bevezetett módosítást megelőző szövege értelmében nem teszi lehetővé az abban előírt pótlék fizetését a 2005. január 1-jét megelőző kötelező szülei szabadságok időszakára?

⁽¹⁾ A várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló, 1992. október 19-i 92/85/EGK tanácsi irányelv (tizedik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikke (1) bekezdésének értelmében) (HL L 348., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 2. kötet, 110. o.)

⁽²⁾ A férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 204., 23. o.)

A Törvényszék (negyedik tanács) T-217/11. sz., Staelen kontra Európai Ombudsman ügyben 2015. április 29-én hozott ítélete ellen az Európai Ombudsman által 2015. július 6-án benyújtott fellebbezés

(C-337/15. P. sz. ügy)

(2015/C 294/54)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Európai Ombudsman (képviselő: G. Grill meghatalmazott)

A másik fél az eljárásban: Claire Staelen

A fellebbező kérelmei

Elsődlegesen:

— a Bíróság helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-217/11. sz. ügyben hozott ítéletét (1) azon részében, amely arra a megállapításra jut, hogy (a) az ombudsman többféle olyan, jogellenes magatartást megvalósított, amely az uniós jog kellően súlyos megsértésének minősül, (b) a nem vagyoni kár tényleges jellege megállapítást nyert és (c) okozati viszony van a Törvényszék által meghatározott jogellenes megatartások és ezen nem vagyoni kár között, és (2) azon részében, amely az ombudsmant 7 000 euró kártérítés megfizetésére kötelezi;

— amennyiben a Bíróság a Törvényszék ítéletét hatályon kívül helyezi, utasítsa el a keresetet mint megalapozatlant;

másodlagosan:

— amennyiben a Bíróság a Törvényszék ítéletét hatályon kívül helyezi, utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé; és

— igazságos és méltányos módon határozzon a költségekről.